

Oponentský posudek diplomové práce

Markéta Janoščíková

Ochrana mezinárodních vodních toků

Posuzovaná práce je zpracována v rozsahu 68 stran textu rozděleného do čtyř základních kapitol. Text práce doplňují přílohy v předepsaném rozsahu. Z formálního hlediska lze práci hodnotit jako velmi kvalitní a nemám v tomto směru žádné připomínky. Práce byla odevzdána dne 1. září 2011.

Aktuálnost tématu: Zvolené téma nelze nejspíše označit za bezprostředně aktuální, respektive jako téma, které by překračovalo svým významem jiné oblasti ochrany životního prostředí. Spíše bych jej považoval za téma, které stojí spíše stranou zájmu odborné literatury a stejně tak autorů kvalifikačních prací. Oceňuji proto volbu diplomatky z toho důvodu, že se zaměřila na téma, které není nijak soustavně studované.

Náročnost tématu: Výše uvedené poté přispívá k obtížnosti tématu. Rozsah tématu pochopitelně vyžaduje analýzu poměrně širokého okruhu primárních pramenů na úrovni mezinárodního práva počínaje a vnitrostátního konče. Oblast mezinárodního práva vyžaduje současně práci s cizojazyčnou literaturou.

Hodnocení práce: Autorka si vytkla za cíl podat komplexní přehled právní úpravy vodních toků, respektive mezinárodních vodních toků. Takovému cíli se mohla pouze přiblížit, neboť rozsah diplomové práce ani více neumožňuje. Předložený text poskytuje základní přehled právní úpravy na třech základních úrovních. Klíčovou je pochopitelně úroveň mezinárodního práva, kde autorka, po poměrně stručném vymezení klíčového pojmu, rozebírá jednotlivé doktríny využívání vodních toků a pravidla mezinárodního práva vážící se k této činnosti. Samostatná kapitola je věnována systému mezinárodních smluv, jehož je Česká republika smluvní stranou, a to v obou základních oblastech – ochraně mezinárodních vodních toků a spolupráci na hraničních vodách. Poměrně samostatná a velmi stručná kapitola představuje základní prvky unijního práva v dané oblasti, především rámcovou směrnici o vodách. Zařazení této kapitoly je, s ohledem na cíle práce, zcela na místě. V práci ale postrádám hlubší rozbor vzájemného vztahu uvedených úrovní právní úpravy, který je v oblasti ochrany vod poměrně specifický, na což autorka sama upozorňuje. Poslední část je pak věnována vnitrostátní právní úpravě v ČR.

Z textu práce je zřejmé, že autorka je velmi dobře obeznámena se základními principy právní úpravy ochrany (mezinárodních) vodních toků v evropském kontextu. Prokázala schopnost zvolené téma jasně a logicky zpracovat. Na druhé straně při analýze právní úpravy zůstává „na povrchu“ tématu, o čemž svědčí i závěr práce, kdy autorkou učiněné poznatky jsou velmi obecné povahy a vycházejí v podstatě z prostudované odborné literatury.

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace: Diplomovou práci Markéty Janoščíkové **doporučuji** k ústní obhajobě s návrhem hodnocení **velmi dobře**.

Otázky k obhajobě:

1. V čem spočívají základní rozdíly v právní úpravě ochrany vodních toků na úrovni mezinárodního práva a práva unijního?
2. Podle jaké právní úpravy by byly posuzovány případné spory vzniknuvší v souvislosti se znečišťováním např. Labe splachy pevných odpadů při zvýšených průtocích při povodních?

V Praze dne 19. září 2011

JUDr. Michal Sobotka, Ph.D.
oponent d.p.